

sygnatura akt II 1 C 21/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

w składzie: przewodniczący sędzia Sądu Rejonowego Anna Braczkowska

protokolant sekretarz sądowy Monika Romanińska

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa **T. Z.**

przeciwko (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego w sprawie I Nc 820/13 w dniu 22 lutego 2013 roku przez Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej, opatrzonego klauzulą wykonalności, w części – w stosunku do T. Z., co do kwot:

- 510 zł (pięćset dziesięć złotych) zapłaconej w dniu 8 lutego 2013 roku,
- 290 zł (dwieście dziewięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 14 marca 2013 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 marca 2013 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 29 marca 2013 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 8 kwietnia 2013 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 29 kwietnia 2013 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 maja 2013 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 7 czerwca 2013 roku,
- 500 zł (pięćset złotych) zapłaconej w dniu 1 lipca 2013 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 7 sierpnia 2013 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 10 września 2013 roku,
- 500 zł (pięćset złotych) zapłaconej w dniu 1 października 2013 roku,
- 500 zł (pięćset złotych) zapłaconej w dniu 22 listopada 2013 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 grudnia 2013 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 stycznia 2014 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 lutego 2014 roku,

- 500 zł (pięćset złotych) zapłaconej w dniu 20 marca 2014 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 marca 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 21 maja 2014 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 maja 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 6 czerwca 2014 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 czerwca 2014 roku,
- 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 4 sierpnia 2014 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 6 sierpnia 2014 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 sierpnia 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 17 września 2014 roku,
- 280 zł (dwieście osiemdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 23 października 2014 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 października 2014 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 29 grudnia 2014 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 27 stycznia 2015 roku;

2. oddała powództwo w pozostałej części;

3. nie obciąża T. Z. obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.;

4. wyrokowi w punkcie 1. (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sygnatura akt II 1 C 21/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 6 maja 2015 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w B., powódka T. Z. – reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej w postępowaniu nakazowym w dniu 22 lutego 2013 roku w sprawie I Nc 820/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2013 roku. Wniosła również o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że powódka spłaciła całość zadłużenia z tytułu zaciągniętej przez nią w dniu 11 kwietnia 2012 roku pożyczki gotówkowej numer (...) - (...), a więc jej zobowiązanie wobec pozwanego wygasło (pozew k. 2-5, pełnomocnictwo k. 6).

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2015 roku, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zwolnił powódkę od kosztów sądowych w postaci opłaty od pozwu, oddalił wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych w pozostałym zakresie (postanowienie k. 39).

Postanowieniem z dnia 1 września 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zabezpieczył roszczenie powódki poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie

Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. P. w sprawie Km 66391/14 – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie (postanowienie k. 41).

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 września 2015 roku, pozwany – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, uznał powództwo co do kwot zapłaconych dobrowolnie przez powódkę w okresie czasu od dnia 8 lutego 2013 roku do dnia 27 stycznia 2015 roku, w tym w zakresie kwoty 510 zł zapłaconej przez powódkę w dniu 8 lutego 2013 roku to jest w okresie pomiędzy wygenerowaniem pozwu a wydaniem spornego nakazu zapłaty, gdyż wpłata ta nie mogła zostać uwzględniona przy wyliczaniu żądania pozwu o zapłatę. Pełnomocnik pozwanego wniosła o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Zakwestionowała przy tym trzy z wpłat, na jakie w pozwie powołała się T. Z.: kwotę 300 zł z dnia 29 maja 2014 roku, gdyż numer rachunku na który została dokonana w/w wpłata nie zgadzał się z numerem rachunku do spłaty rat pożyczki, kwoty 870 zł z dnia 14 kwietnia 2014 roku, gdyż w blankiecie wpłaty wskazano, że wpłata ta dotyczy faktury za telefon oraz kwotę 276 zł, gdyż w blankiecie wpłaty brak było daty jej dokonania, a tym samym brak było możliwości potwierdzenia czy przelew dotyczył okresu po powstaniu tytułu wykonawczego. Pełnomocnik pozwanego wniosła jednocześnie o zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że wpłaty dokonane przez powódkę dobrowolnie na poczet jej zadłużenia względem pozwanego nie pokryły jej zobowiązania w całości, więc powództwo może zostać uznane za zasadne jedynie w części. Wskazał, że wpłaty dokonywane przez powódkę były zaliczane w pierwszej kolejności na koszty procesu i odsetki ustawowe zasądzone w spornym tytule wykonawczym, a dopiero w dalszej kolejności na należność główną. Jednocześnie pozwany podniósł, że nigdy nie prowadził przeciwko powódce egzekucji w zakresie kwot uiszczonych przez nią dobrowolnie na poczet zadłużenia objętego spornym nakazem zapłaty, gdyż już składając wniosek egzekucyjny dokonał ograniczenia zakresu egzekucji o wszystkie wpłacone przez powódkę dobrowolnie kwoty. Nie dał tym samym powódce podstaw do wystąpienia przeciwko niemu na drogę postępowania sądowego w w/w zakresie (odpowiedź na pozew k. 47-50, pełnomocnictwo k. 51).

Wobec skierowania pozwu do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, postanowieniem z dnia 17 listopada 2015 roku sprawa została przekazana zgodnie z właściwością do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi jako właściwego miejscowo i rzeczowo do jej rozpoznania (postanowienie k. 76).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały na dotychczasowych stanowiskach w sprawie. Pełnomocnik powódki wniósł o zaliczenie wpłat dokonywanych przez powódkę dobrowolnie na rzecz pozwanego na poczet należności głównej (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 13.10.2016r. k. 99).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 11 kwietnia 2012 roku powódka T. Z. zawarła z (...) Spółką z o.o. w B. umowę pożyczki gotówkowej numer (...) - (...). Umowa pożyczki została wypowiedziana (okoliczność bezsporna).

Nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej w postępowaniu nakazowym z weksla w dniu 22 lutego 2013 roku w sprawie I Nc 820/13, T. Z. została zobowiązana do zapłaty na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwoty 15.357,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 października 2012 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 2.609 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania. Klauzula wykonalności została w/w nakazowi zapłaty nadania postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2013 roku. Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej nadał w/w nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w B., jako następcy prawnemu powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. (oryginał tytułu wykonawczego w załączonych akt Km 66391/14).

Przeciwko powódce T. Z. została wszczęta na skutek wniosku złożonego w dniu 19 grudnia 2014 roku przez (...) Spółkę z o.o. w B. (poprzednika prawnego pozwanego) egzekucja należności wynikającej z powyżej opisanego tytułu wykonawczego, opatrzonego klauzulą wykonalności. Postępowanie egzekucyjne w tym zakresie toczy się w sprawie Km 66391/14 przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. P.. Wraz z wnioskiem egzekucyjnym wierzyciel złożył wniosek o ograniczenie egzekucji o wszystkie kwoty zapłacone przez

powódkę dobrowolnie w okresie czasu od dnia 8 lutego 2013 roku do dnia 27 października 2014 roku. W dniu 25 maja 2015 roku pełnomocnik wierzyciela złożył do komornika sądowego kolejny wniosek o ograniczenie egzekucji o wpłaty dokonane przez powódkę w dniu 29 grudnia 2014 roku w wysokości 276 zł i w dniu 27 stycznia 2015 roku w wysokości 276 zł (wniosek egzekucyjny k. 1-2, wniosek o ograniczenie egzekucji k. 3-4, wniosek o ograniczenie egzekucji k. 96 w załączonych aktach Km 66391/14).

Na poczet należności wynikającej z tytułu zaciągnięcia pożyczki gotówkowej numer (...) - (...) – w toku postępowania w sprawie I Nc 820/13 oraz po powstaniu tytułu wykonawczego, dokonano następujących wpłat:

- 510 zł - zapłaconej w dniu 8 lutego 2013 roku,
- 290 zł - zapłaconej w dniu 14 marca 2013 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 marca 2013 roku,
- 300 zł - zapłaconej w dniu 29 marca 2013 roku,
- 300 zł - zapłaconej w dniu 8 kwietnia 2013 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 29 kwietnia 2013 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 maja 2013 roku,
- 300 zł - zapłaconej w dniu 7 czerwca 2013 roku,
- 500 zł - zapłaconej w dniu 1 lipca 2013 roku,
- 300 zł - zapłaconej w dniu 7 sierpnia 2013 roku,
- 300 zł - zapłaconej w dniu 10 września 2013 roku,
- 500 zł - zapłaconej w dniu 1 października 2013 roku,
- 500 zł - zapłaconej w dniu 22 listopada 2013 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 grudnia 2013 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 stycznia 2014 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 lutego 2014 roku,
- 500 zł - zapłaconej w dniu 20 marca 2014 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 marca 2014 roku,
- 300 zł - zapłaconej w dniu 21 maja 2014 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 maja 2014 roku,
- 300 zł - zapłaconej w dniu 6 czerwca 2014 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 czerwca 2014 roku,
- 350 zł - zapłaconej w dniu 4 sierpnia 2014 roku,
- 150 zł - zapłaconej w dniu 6 sierpnia 2014 roku,

- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 sierpnia 2014 roku,
- 300 zł - zapłaconej w dniu 17 września 2014 roku,
- 280 zł - zapłaconej w dniu 23 października 2014 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 października 2014 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 29 grudnia 2014 roku,
- 276 zł - zapłaconej w dniu 27 stycznia 2015 roku.

(okoliczność bezsporna, dowody wpłat k. 7-27, odpowiedź na pozew k. 47-50, wnioski o ograniczenie egzekucji k. 59-60, k. 61).

Na blankiecie wpłaty kwoty 300 zł z dnia 29 maja 2014 roku widnieje numer rachunku odbiorcy (...). Numer rachunku do spłaty pożyczki numer (...) - (...) był następujący (...) (blankiet k. 25, okoliczność bezsporna).

Na blankiecie wpłaty kwoty 870 zł z dnia 14 kwietnia 2014 roku widnieją dane odbiorcy Telefonía Dialog i tytuł przelewu „zapłata za fakturę” (blankiet k. 26).

Na blankiecie wpłaty jednej z kwot 276 zł brak jest daty jej uiszczenia (blankiet k. 27).

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. – Białej jest następcą prawnym (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. – Białej (okoliczność bezsporna).

Na dzień 18 czerwca 2018 roku w depozycie sądowym utworzonym na potrzeby sprawy Km 66391/14 została zgromadzona kwota 7.612,55 zł. Jest to kwota od której nie została pobrana opłata egzekucyjna należna w wysokości 8% wartości wyegzekwowanego roszczenia z uwagi na zastosowany sposób egzekucji. Opłata ta od kwoty 7.612,55 winna wynieść 609 zł. Na dzień 19 czerwca 2018 roku, po pobraniu opłaty egzekucyjnej w kwocie 609 zł, pozostanie do wyegzekwowania od powódki na rzecz wierzyciela kwota łączna w wysokości 637,52 zł – w całości tytułem należności głównej opisanej w nakazie zapłaty wydanym w sprawie I Nc 820/13 (pismo komornika sądowego z dnia 18.06.2018r. k. 218).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych powyżej dokumentów i w zasadzie był pomiędzy stronami postępowania bezsporny.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron na okoliczność spłaty przez powódkę całości wierzytelności dochodzonej przez wierzyciela w toku postępowania egzekucyjnego Km 66391/14, gdyż ustalenia Sądu w tym zakresie w bardzo szczegółowy sposób opierały się przedłożonym Sądowi dowodach z dokumentów i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron w tym zakresie uznać należało za zbędne.

Sporządzona z urzędu przez biegłego sądowego E. L. opinia podstawowa oraz opinia uzupełniająca, przy tezie dowodowej określonej biegłemu sądowemu przez Sąd postanowieniem z dnia 13 października 2016 roku (przez poprzedniego referenta w sprawie, postanowienie k. 99v) okazała się być nieprzydatna dla merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie, choć w ogromnej części potwierdziły stanowisko zajmowane w sprawie przez stronę pozwaną i wyliczenia dotyczące wysokości zobowiązania powódki na rzecz pozwanego egzekwowanej w toku postępowania egzekucyjnego Km 66391/14. Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2018 roku Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej pisemnej i ustnej opinii biegłego sądowego E. L., z uwagi na fakt, iż jej wydanie nie było niezbędne dla merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie. W części tezy dowodowej pełnomocnik powódki zmierzał do ustalenia okoliczności prawnie obojętnych z punktu widzenia przesłanek opisanych w treści art. 840 k.p.c. („ile wynosi dotychczas ustalona suma kosztów egzekucyjnych i kosztów sądowych”). W pozostałej części tezy dowodowej określonej przez pełnomocnika powódki w piśmie procesowym

z dnia 24 maja 2018 roku (pismo k. 214) zmierzała ona do ustalenia okoliczności i informacji, w zakresie których przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego nie było konieczne, gdyż dało się informacje tam żądane ustalić w inny sposób – w Kancelarii komornika sądowego, albo były to informacje już wynikające z akt sprawy i załączonych do nich dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu częściowo.

Powódka wskazała w pozwie na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, opisaną w art. 840 § 1 punkt 2 k.p.c. Jak wynika z treści powołanego przepisu (w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 września 2016 roku -zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny, ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2015 r. poz. 1311 ze zmianami), dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Jednocześnie, strona pozwana uznała powództwo co do kwot uiszczonych przez powódkę dobrowolnie w okresie czasu od dnia 8 lutego 2013 roku do dnia 27 stycznia 2015 roku szczegółowo opisanych w treści odpowiedzi na pozew, które powódka wpłacała tytułem spłaty zobowiązania wynikającego z umowy numer (...). W tym okresie czasu umowa pożyczki była już jednak wypowiedziana, a strona pozwana dysponowała prawomocnym nakazem zapłaty w sprawie I Nc 820/13. Brak było w ocenie Sądu Rejonowego podstaw do zakwestionowania zasadności i prawidłowości uznania powództwa w powyżej opisanym zakresie. Sąd uznał je za dopuszczalne, nie stojące w sprzeczności z obowiązującym prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzające do obejścia prawa. Uznanie tym Sąd był związany.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że żądanie pozwu w zakresie kwot opisanych szczegółowo w punkcie 1 sentencji orzeczenia, a uiszczonych dobrowolnie przez powódkę po wytoczeniu powództwa o zapłatę w sprawie I Nc 820/13 - do dnia 27.01.2015r. okazało się zasadnym i należało w tym zakresie pozbawić tytuł wykonawczy wykonalności. Wpłaty dokonane przez powódkę na poczet zadłużenia wynikającego z umowy spornej pożyczki w okresie wcześniejszym, nie mogą mieć znaczenia dla oceny zasadności powództwa opartego na przepisie art. 840 k.p.c., jako mające miejsce przed powstaniem tytułu wykonawczego. Wskazanie w wyroku określonych kwot uiszczonych przez powódkę oraz daty ich uiszczenia pozwoli na precyzyjne obliczenie należności odsetkowych, co wykracza poza możliwości Sądu w przedmiotowym postępowaniu. Pozwoli to również ustalić komornikowi sądowemu czy w sprawie Km 66391/14 – wobec wysokości kwoty zgromadzonej na depozycie na dzień zamykania rozprawy, który na chwilę sporządzania uzasadnienia wyroku zapewne jest już wyższy – doszło już do spłaty całego zobowiązania objętego spornym nakazem zapłaty.

Jednocześnie wskazać należy, iż powódka nie udowodniła, aby roszczenie objęte spornym nakazem zapłaty z dnia 22 lutego 2013 roku wydanym w sprawie I Nc 820/13 zostało przez nią spełnione po jego powstaniu w większym zakresie. Stanowisko wyrażone w tym zakresie w odpowiedzi na pozew uznać należało za słuszne. Na blankiecie wpłaty kwoty 300 zł z dnia 29 maja 2014 roku widnieje inny numer rachunku odbiorcy niż numer rachunku wskazany powódce przez poprzednika prawnego pozwanego do spłaty pożyczki numer (...)- (...). Na blankiecie wpłaty kwoty 870 zł z dnia 14 kwietnia 2014 roku widnieją dane odbiorcy Telefonii Dialog i tytuł przelewu „zapłata za fakturę”. Obie te wpłaty tym samym nie mogły zostać potraktowane jako spłata należności opisanej w spornym tytule wykonawczym. Na blankiecie wpłaty jednej z kwot 276 zł wskazanych przez powódkę jako załącznik do pozwu brak jest daty jej uiszczenia, co czyni niemożliwym przyjęcie, że została ona dokonana po powstaniu tytułu wykonawczego. Mając na uwadze powyższe, powództwo w pozostałej części – ponad treść punktu 1 wyroku - podlegało oddaleniu jako nieudowodnione i niezasadne.

W tym miejscu jedynie na marginesie wskazać należy, iż niezasadnie pełnomocnik powódki podnosił, że wszystkie uiszczone przez powódkę dobrowolnie na rzecz pozwanego po powstaniu tytułu wykonawczego kwoty winny zostać przez Sąd zaliczone na poczet należności głównej z nakazu zapłaty w sprawie I Nc 820/13. O sposobie zaliczenia tych wpłat decyduje treść przepisu art. 451 k.c. i Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw aby zakwestionować zaliczenie dokonane w tym zakresie przez stronę pozwaną.

Na potrzeby rozstrzygnięcia o kosztach postępowania Sąd przyjął, że pozwany nie dał powódce podstaw do wystąpienia z przedmiotowym powództwem, gdyż w toku postępowania egzekucyjnego Km 66391/14 uwzględnił już na etapie składania wniosku egzekucyjnego oraz następnie na skutek złożenia przez pełnomocnika strony pozwanej (wierzyciela w toku egzekucji) pisma z dnia 25 maja 2015 roku – w zakresie wpłat z dnia 29 grudnia 2014 roku w wysokości 276 zł i z dnia 27 stycznia 2015 roku w wysokości 276 zł. Co więcej, uznał w tym zakresie powództwo przy pierwszej czynności procesowej. W oparciu o art. 102 k.p.c. Sąd postanowił nie obciążać jednak powódki obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego poniesionych przez niego kosztów postępowania w postaci kosztów zastępstwa procesowego, kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz zaliczki na poczet przeprowadzenia dowodu z opinii uzupełniającej biegłego sądowego - z uwagi na charakter sprawy. Po pierwsze, strona pozwana jest profesjonalistą, trudniącym się zawodowo dochodzeniem wierzytelności. Po drugie, już po powstaniu tytułu wykonawczego powódka przez okres wielu miesięcy spłacała dobrowolnie, dość regularnie i w miarę jej możliwości finansowych, należność objętą spornym nakazem zapłaty. Dokonywała przy tym tych spłat we właściwie całym okresie objętym pierwotnie harmonogramem spłat pożyczki i była przy tym (choć błędnie) przekonana, że dokonała już spłaty całości należności. Po trzecie – sytuacja materialna powódki jest trudna, gdyż utrzymuje się ona z niewielkiej emerytury.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.